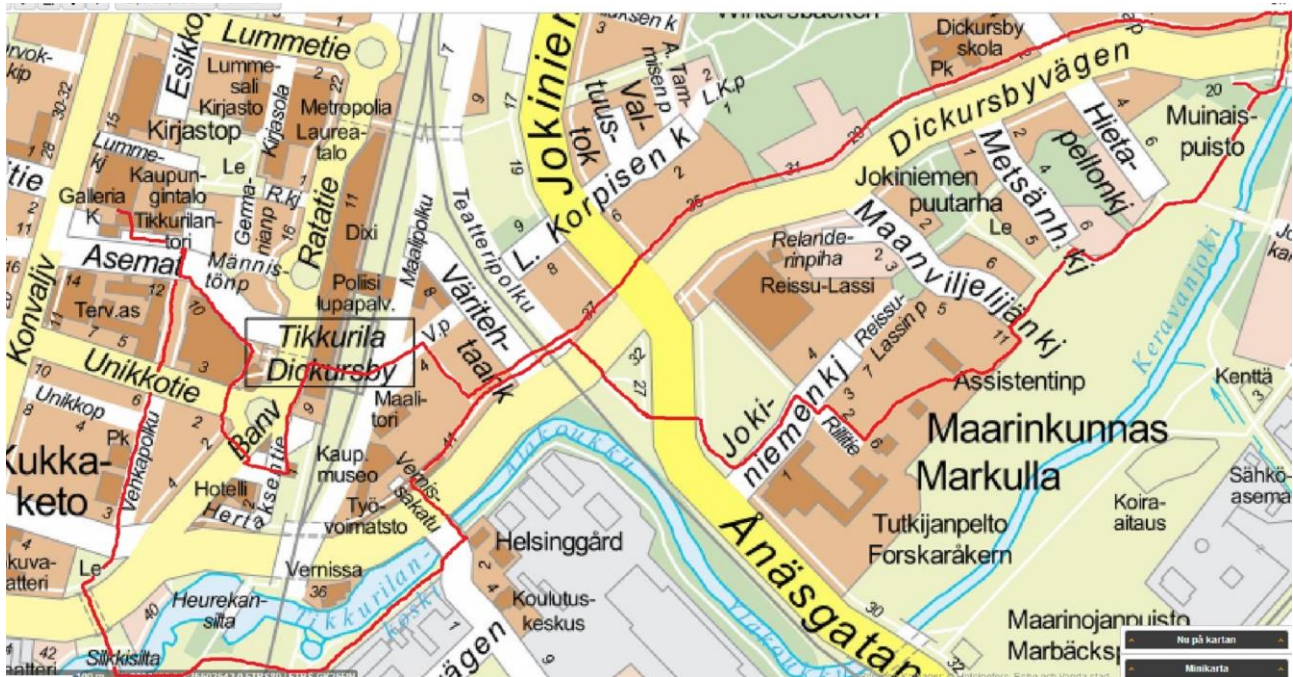

100 km svenska stigar i Dickursby år 2017

För 100 år sedan hade Helsinge kommun, med osäkra siffror, drygt 12 000 invånare varav 7 200 svenskspråkiga. När stadshuset invigdes år 1956 hade kommunen 31 000 invånare med ca 6 000 svenskspråkiga. Idag finns det 220 000 invånare med 5 720 svenskspråkiga. Det absoluta antalet svenskspråkiga har inte förändrats mycket, det procentuella talet däremot. Dickursby centrum började byggas under början av 1960-talet.

Vandringen börjar vid stadshuset och går söderut längs Missnestigen mot platsen där Hertas gård fanns. Hertas skattehemman och gästgiveri låg vid Stora Strandvägen. Gården brann i februari 1959 och ägdes då av släkten Markelin. Alla gårdens ängar är i dag byggda som stadens centrum. Ängarna utgjorde något av en språkgräns med större svenskt inflytande på östra sidan. Varuboden hade sin första butik strax norr om bron vid Helsinggård och flyttade på 1930-talet till platsen där vi idag ser Hotel Vanda/SOK. Genast väster om Hertas fanns poliskammaren, "gula paviljongen", med garanterad tvåspråkig service. På södra sidan om landsvägen, vid åstranden uppförde Ernst Söderling en vetekvarn år 1934. Verksamheten upphörde år 1956. Huset är idag café och plats för Vanda Teaters sommarspel. Granne till Söderling blev textilindustrin Tikkurilan Silkki åren 1934-77, som hörde till det "finskspråkiga området". Öster om ängarna fanns Elanto, idag Yliveto, och Työväentalo, vid det som idag är Peltola torg.

Gångbron över Kervo å för till vetenskapscentret Heureka. Fast staden inte äger något av verksamheten, var staden förutseende nog att göra snabba beslut om tomten och kunde få en internationell verksamhet före de andra städerna hann reagera. Centret öppnades år 1989.

Dickursby järnvägsstation blev den enda stationen i sten mellan Helsingfors och Tavastehus. Här korsade Strandvägen/Kungsvägen, och stationen byggdes år 1862, med hänsyn till Tsarens förmodade besök.

Öster om järnvägen kan man se den gamla och nya färgfabriken. Industrin grundades vid forsen år 1862. Vid forsen syns dammen och den äldsta fabriksdelen, linoljepressen, idag Vernissa. Under namnet Schildt&Hallberg var industrin mycket svenskspråkig ända fram till år 1972, då statens bolag köpte verksamheten. I samband med markköp kom fabriken att överta flera villor på det gamla området. Inne på fabriksområdet bodde år 1955, med en personlig kalkylering, 28 familjer, nästan alla svenskspråkiga. Staket runt området förekom inte då ännu. Flera tjänstebostäder byggdes också under åren, det senaste blev färdigt öster om ån år 1956, med 20 bostäder.

Den andra mycket svenska enheten är Dickursby Ungdomsförenings lokal Helsinggård, från år 1913. Den har varit samlingsplats för byarna Dickursby, Haxböle, Hanaböle och senare Sexan. Här fanns småskola de första åren och är nu fritidslokal för många svenska skolelever.